

giver, medens Grundene til at opretholde Loven om Henstand med Betaling af Pantegæld ikke længere foreligger. Da man imidlertid maa gaa ud fra, at naar Grundene til at bevare den Lov, som dette Lovforslag forhaabentlig snart bliver til, vedblivende er til Stede, vil man i begge Rigsdagens Ting gaa ind paa at forlænge dens Gyldighed, og kan der for saa vidt ikke være stor Betænkelighed ved paa dette Tidspunkt at tage Lovforslaget, som det foreligger. Desværre er der ingen Grund til at tro, at en Lov som den, der her er Tale om, meget hurtig vil miste sin Eksistensberettigelse. Som Forholdene stiller sig udadtil og indadtil, er der ikke meget Haab om, at Byggeriet i en meget nær Fremtid vil komme saadan i Gang igen, at Bolignøden kan hæves og at ekstraordinære Bestemmelser til Beskyttelse af Lejerne vil være ufor nødne.

Der er eet Punkt i Lovforslaget, jeg ønsker ved denne Lejlighed at fremhæve som et Fremskridt, det er det, at Skellet mellem store og smaa Lejligheder slettes. Det har lige fra første Færd forekommet mig, at det var et ganske irrationelt Skel, som i Virkeligheden indførte et Privilegium for en Del af Husejerne, nemlig dem, der sad inde med Ejendomme med større Lejligheder. At det just skulde være dem, der gennemgaaende trængte mest til et saadant Privilegium, tror jeg ikke; hvis nogle af Husejerne trængte til en Begunstigelse, var det vistnok snarere dem, der havde Ejendomme med smaa Lejligheder. Men selvfølgelig, man saa Sagen fra det Synspunkt: Hvilke Lejere trænger stærkest til Beskyttelse? og herpaa var det naturligvis berettiget at svare: Det gør Lejerne af de smaa Lejligheder. I Virkeligheden var der dog Trang til Beskyttelse over hele Linien, og der var ingen som helst Grund til at vedligeholde denne Adskillelse mellem Husejerne.

At fordybe mig i Lovforslagets Enkeltheder ved denne Lejlighed finder jeg, som sagt, ingen Anledning til, navnlig da Lovforslaget skal underkastes en Udvalgsbehandling, som forhaabentlig bliver ganske kort. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigst mulig Behandling.

Abrahamsen: Da min Gruppens Ordfører ikke kan være til Stede ved denne Forhandling, skal jeg paa Gruppens Vegne udtale, at vi godt kunde have taget Lovforslaget, som det foreligger fra Landstinget, men da der fra Venstres Side er udtalt Ønske om Udvalgsbehandling, vil vi ikke modsætte os denne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Slebsager: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til i dette Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som Tinget nu har besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

Der valgtes: *Winblad, Hauge, Jacobsen, Hans Nielsen* (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds), *Bresemann, Ivar Berendsen, Eduard Larsen, Niels Petersen, Grønberg, Slebsager, Laurson, R. Andersen, Moltesen, Birch og Wulff.*

Formanden: Næste Møde holdes Torsdag den 22. Februar Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914.